

Ερευνητική Εργασία

Τάξη: Β1'

Θέμα: “Καταναλωτική συμπεριφορά – ένδυση – εφηβική μόδα”

Υπεύθυνη καθηγήτρια:

Παπαβασιλείου Αναστασία

Η ΣΧΕΣΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ ΜΕ ΤΗ ΜΟΔΑ

Μόδα είναι η παροδική συνήθεια που για ορισμένο χρονικό διάστημα γενικεύεται σε μεγάλο φάσμα της κοινωνίας, σε ότι αφορά την ενδυμασία, την κόμμωση, τη μουσική, ο συρμός, ο νεωτερισμός. Η μόδα είναι στην πραγματικότητα ένα πολυσύνθετο φαινόμενο που καθρεφτίζει τις κατευθύνσεις και τις εξελίξεις μιας κοινωνίας σε μια ορισμένη ιστορική περίοδο. Ο ρόλος της είναι να εισάγει στην κοινωνία, με τη γρήγορη μετάδοση και αφομοίωση, νέες συμπεριφορές και πεποιθήσεις.

Οπωσδήποτε η μόδα αποτελεί αντανάκλαση των κοινωνικών και οικονομικών συνθηκών και ενσαρκώνει το πνεύμα της κάθε εποχής. Έτσι στην κλασική εποχή αντιστοιχεί η απλή φορεσιά με τον απέριπτο χιτώνα. Αντίθετα η πολυτέλεια της Βυζαντινής αυλής επιβάλλει πολυτελή φορέματα από μετάξι και άλλα βαρύτιμα υφάσματα, ενώ ταυτόχρονα ο χριστιανισμός επέβαλλε την αυστηρότητα του τρίχινου χιτώνα. Χαρακτηριστικό της ναπολεόντειας εποχής είναι η έλλειψη επιτήδευσης, ενώ η παλινόρθωση των Βουρβώνων έφερε πάλι στο προσκήνιο τα κρινολίνα και τα φορέματα σε σχήμα κουδουνιού. Η βιομηχανική επανάσταση οδήγησε τη μόδα σε απλούστερα μονοπάτια.

Τα τελευταία χρόνια η μόδα παρουσιάζει αναρίθμητες πλευρές. Μέσα απ' αυτήν μπορούμε να σκιαγραφήσουμε την εξέλιξη των εθίμων, των ιδεών, του τρόπου ζωής, της υλικής και της ηθικής κατάστασης της κοινωνίας γενικά. Ο χαρακτηρισμός «μοντέρνος» αποδίδεται τόσο σε αντικείμενα όσο και σε αντιλήψεις και το γεγονός αυτό επιβεβαιώνει ότι η μόδα αποτελεί σημαντικό κεφάλαιο του σύγχρονου ανθρώπου και ειδικότερα του νέου. Κολακεύει τη φιλαρέσκειά του προσφέροντάς του την αίσθηση της διάκρισης και της επιβεβαίωσης.

Η μόδα έχει φτάσει στο αποκορύφωμά της και έχει μπει ολοκληρωτικά στη ζωή μας. Δυστυχώς, όμως, η επιρροή της στις μάζες δεν είναι καθόλου εποικοδομητική. Έχει κυριαρχήσει το εφήμερο και το παράλογο.

Οι μεγάλοι οίκοι μόδας ασκούν επάνω μας ένα είδος τυραννικής επιβολής, την οποία επιτυγχάνουν μέσω της τηλεόρασης και των άλλων μέσων μαζικής ενημέρωσης. Αυτό σταδιακά έχει ως αποτέλεσμα την έλλειψη καλαισθησίας και ταυτόχρονα ισοπεδώνει τις ατομικές ιδιαιτερότητες και τις προσωπικές προτιμήσεις, κάνοντάς τον καθένα δέσμιο των τάσεων που επικρατούν.

Μέσω επωνύμων προσώπων, όπως για παράδειγμα ηθοποιών και τραγουδιστών, ενισχύονται αμφισβητούμενα πρότυπα συμπεριφοράς, που αποδέκτες έχουν συνήθως τους νέους. Επίσης, ένα άλλο μειονέκτημα της σύγχρονης μόδας είναι η κερδοσκοπία σε βάρος του καταναλωτικού κοινού. Για παράδειγμα ένα ρούχο που αντικειμενικά η αξία του είναι πολύ χαμηλή, μπορεί να πωλείται ακριβά μόνο και μόνο για το γεγονός ότι φοριέται πολύ και συμβαδίζει με τις νέες τάσεις

Η επίδραση της μόδας στο άτομο συγκεκριμένα μπορεί να έχει άσχημες συνέπειες. Ο καθένας προσπαθεί να βρίσκεται μέσα στο πλαίσιο των προσαγών της μόδας για να μην θεωρηθεί οπισθοδρομικός, είτε συμφωνεί μ' αυτές είτε όχι. Έτσι ασκείται πάνω του ένα είδος ψυχολογικού εξανδραποδισμού που συντελεί άμεσα στην απώλεια αυτοπεποίθησης και τον μιμητισμό μέχρι την αλλοτρίωση της συνείδησής του. Κατ' αυτόν τον τρόπο υποβιβάζεται η αυτοτέλεια του κάθε ατόμου και υποβαθμίζεται η κρίση του. Έτσι καταλήγουμε να ανήκουμε όλοι σε ένα ομοιόμορφο σύνολο ανθρώπων, στο οποίο δεν διαφέρει ο ένας από τον άλλο, έχουμε όλοι τα ίδια πρότυπα και κοινούς στόχους και οδηγούμαστε από τη βιομηχανοποιημένη μαζική κουλτούρα.

Πρότυπα Μόδας

Πρότυπα είναι κάποια είδωλα κυρίως προσώπων που είχαν καταξιωθεί σε έναν τομέα και είναι είτε από το κοντινό περιβάλλον ενός ανθρώπου είτε από το καλλιτεχνικό τομέα. Όλοι οι άνθρωποι υποσυνείδητα ή όχι διαλέγουν πρότυπα και με τον έναν ή τον άλλον τρόπο άθελα ή μη, προσπαθεί να τα μιμηθεί, να τα υπερβεί, να τα ακολουθήσει και να γίνει ακόμα καλύτερος από αυτά ενώ στο τέλος τα λατρεύει, τα αγαπάει και τα υπερασπίζεται.

Τα πρότυπα που επιλέγει ο καθένας είναι σύμφωνα με την προσωπικότητα, το χαρακτήρα, τις ιδέες, τις αντιλήψεις, τις αξίες, τη νοοτροπία, τις παρέες, τα μηνύματα που περνάει η οικογένεια και το κοντινό περιβάλλον αλλά κυρίως την κρίση του καθενός και τις γνώσεις και τα ερεθίσματα που έχει πάρει από μικρός.

ΠΡΩΤΕΣ ΥΛΕΣ

ΒΑΜΒΑΚΙ

Μια από τις πιο σημαντικές πρώτες ύλες που χρησιμοποιείται για την κατασκευή ρούχων είναι το βαμβάκι. Το βαμβάκι είναι ένα πολύ άνετο, απαλό και συνηθισμένο φυσικό υλικό. Είναι ένα μονωτικό υλικό και έχει αρκετά πλεονεκτήματα. Ένα από αυτά τα πλεονεκτήματα είναι ότι δεν λιώνει όταν βρίσκεται κοντά σε φωτιά και συνεπώς είναι δύσκολο να καεί. Το βαμβάκι στα παλιά χρόνια ξεκίνησε από την Ασία και την Αφρική και καλλιεργείται κυρίως για τις ίνες του. Στην Ελλάδα το βαμβάκι για πρώτη φορά ήρθε από την Ασία το 325 π. Χ κατά την εποχή του Μ. Αλεξάνδρου. Στη συνέχεια

εξαπλώθηκε και στις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες της Μεσογείου. Τα παλιά χρόνια το βαμβάκι το ανέφεραν ως δέντρο και αυτό είχε σαν αποτέλεσμα ότι καλλιεργούσαν δενδροειδείς ποικιλίες βαμβακιού. Η καλλιέργεια του βαμβακιού άρχισε στην Ελλάδα από την εποχή του Πausανία το 2 μ. Χ με το όνομα «βύσσος». Η καλλιέργειά του αυξήθηκε περίπου το 550 μ.Χ. Στην υφαντουργία οι ίνες του αποτελούν την κυριότερη ύλη. Τα βαμβακερά υφάσματα είναι άριστης ποιότητας αν και στην σημερινή εποχή τα έχουν αντικαταστήσει με συνθετικά υλικά που βέβαια συμφέρουν διότι κοστίζουν λιγότερο. Η Κίνα έχει την μεγαλύτερη παραγωγή βαμβακιού στον κόσμο. Μετά ακολουθούν η Ινδία, η Η.Π.Α, η Ρωσία, το Πακιστάν και η Βραζιλία. Στην Ελλάδα καλλιεργούνται περίπου 4.300.000 στρέμματα το 2000 και η ετήσια παραγωγή έφτανε τους 435.000 τόνους. Το μεγαλύτερο ποσοστό του Ελληνικού βαμβακιού καταναλώνεται εγχώρια ενώ το υπόλοιπο συνήθως εξάγεται σε μορφή νημάτων.

ΜΕΤΑΞΙ

Το μετάξι είναι μια από τις πιο σημαντικές υφαντικές ίνες που την κάμπια του μεταξοσκώληκα για να περάσει μια συγκεκριμένη φάση στην μεταμόρφωσή της. Η παραγωγή του ακατέργαστου μεταξιού φτάνει περίπου στις 30.000 τόνους τον χρόνο. Η μεγαλύτερη χώρα στην παραγωγή μεταξιού είναι πρώτα η Ιαπωνία και μετά η Κίνα. Τελευταία έχει μειωθεί η παραγωγή λόγω του τεχνικού μεταξιού και των συνθετικών υλικών. Στην Ελλάδα η παραγωγή από 3.000 μειώθηκε και έφτασε τους 630 τόνους με κίνδυνο να μειώνεται συνεχώς.

ΛΙΝΑΡΙ

Το λινάρι διαθέτει κλωστικές ίνες από τις οποίες κατασκευάζονται λίνια υφάσματα. Έρχεται από την Ασία και είναι ένα από τα

αρχαιότερα κλωστικά φυτά. Το 3400 π. Χ στην Αίγυπτο οι άνθρωποι κατασκεύασαν ρούχα και υφάσματα από λινάρι. Στις πυραμίδες ορισμένες φορές οι μούμιες ήτανε τυλιγμένες με ύφασμα από λινάρι. Το λινάρι διαδόθηκε από την Αίγυπτο και μετά στις άλλες χώρες της Μεσογείου και αργότερα στην υπόλοιπη Ευρώπη. Τα λινά υφάσματα είναι εξαιρετικής ποιότητας, έχουνε ελαστικότητα και σκληρή υφή και αυτός είναι ένας λόγος που τα λινά υφάσματα τσαλακώνονται εύκολα και είναι αρκετά δύσκολα στο σιδέρωμα. Το λινάρι έχει την δυνατότητα να απορροφά και να απελευθερώνει υγρασία για αυτό τα λινά είναι εξαιρετικά δροσερά. Εκτός από ενδύματα αυτό το υλικό μπορεί να χρησιμοποιηθεί και για επένδυση επίπλων. Την μεγαλύτερη παραγωγή σε λινάρι την έχει η Ρωσία, στην συνέχεια η Γαλλία, η Λευκορωσία, η Ινδία και η Λιθουανία. Στην Ελλάδα όμως η παραγωγή του περιορίζεται στη Μεσσηνία γιατί είναι σε μικρή έκταση.

ΜΑΛΛΙ

Το μαλλί παράγεται κυρίως από το πρόβατο. Μερικές φορές μπορεί όμως να παράγεται και από το τρίχωμα της κασίικας, της καμήλας, κλπ. Το μαλλί είναι κακός αγωγός λόγω του ότι το μαλλί απορροφά την υγρασία. Οι βασικές κατηγορίες στις οποίες κατατάσσονται τα μάλλινα υφάσματα είναι οι εξής:

- α)Κασμίρια
- β)Αλπακά
- γ)Βικούνια
- δ)Μοχέρ
- ε)Καμηλό

ΝΑΙΛΟΝ

Πρώτη ύλη του νάιλον είναι η φαινόλη. Οι ίνες του είναι αρκετά ελαστικές και ελαφριές και έχουνε μεγαλύτερη αντοχή από τις ίνες του μεταξιού.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Τα σκήπτρα στην παιδική εργασία κρατά η Ασία και οι χώρες του Ειρηνικού (122,3 εκατομμύρια παιδιά) και η Αφρική (50 εκατομμύρια) ενώ το φαινόμενο έχει υποχωρήσει -αν μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε αυτόν τον όρο για τέτοια θέματα- στα 5,7 εκατομμύρια παιδιά...

Στις χώρες αυτές, η παιδική εργασία είναι μέρος της καθημερινότητας. Εκατομμύρια ανήλικα παιδιά εξαναγκάζονται να εργάζονται σε διάφορες, κατά κανόνα ανθυγιεινές εργασίες.

Εκατοντάδες χιλιάδες μικρά παιδιά πέφτουν θύματα σεξουαλικής εκμετάλλευσης, από εύπορους πολίτες των λεγόμενων «αναπτυσσόμενων χωρών», τόσο στις χώρες του τρίτου κόσμου όπου κατοικούν, όσο και σε άλλες χώρες, όπου προωθούνται παράνομα γι' αυτό το σκοπό. Μόνο στην Ευρώπη εργάζονται παράνομα από 200 έως 500 χιλιάδες ανήλικες ιερόδουλες.

Το θλιβερό αυτό κατάλογο συμπληρώνουν τα χιλιάδες παιδιά-θύματα που προωθούνται στις «αναπτυσσόμενες χώρες» αυτού του κόσμου είτε για να χρησιμοποιηθούν σαν πειραματόζωα είτε για εμπορία οργάνων.

Η παιδική εργασία στη γεωργία συμβαδίζει πολύ συχνά με μορφές δουλοπαροικίας. Οι πάμπτωχες οικογένειες των χωρικών, που είναι ακτήμονες ή έχουν ελάχιστη δική τους γη και δυσκολεύονται να επιβιώσουν, συχνά παγιδεύονται από το

γαιοκτήμονα της περιοχής ή κάποιον τρίτο από τον οποίο δανείζονται κάποιο ποσό. Για να ξεπληρώσουν το χρέος τους υποχρεώνονται συνήθως να καταδικάσουν το παιδί τους να δουλεύει για λογαριασμό του πιστωτή/ εργοδότη. Η προσωπική παιδική δουλεία λόγω χρέους ανθεί σε διάφορα μέρη του πλανήτη: όχι μόνο στη νότια και νοτιοανατολική Ασία αλλά και στη Λατινική Αμερική και στην Αφρική. Τα παιδιά εργάζονται συνήθως σε εξαιρετικά σκληρές συνθήκες για μεγάλες περιόδους του χρόνου και πληρώνονται ελάχιστα έως καθόλου. Είναι κλειδωμένοι στα δωμάτια για αρκετές ώρες και μερικές φορές αλυσοδεμένοι. Μερικά από τα παιδιά απάγονται και πωλούνται αργότερα ως σκλάβοι. Οι εργοδότες μπορούν να χτυπήσουν τα παιδιά, να τα σημαδέψουν με πυρακτωμένα σίδερα, να τα κρεμάσουν ανάποδα από τα δέντρα ή ακόμη και να τα αφήσουν χωρίς φαγητό. Τα παιδιά καταλήγουν να είναι στο έλεος του εργοδότη.

Ορισμένοι γονείς εμπιστεύονται τα παιδιά τους σε μεσίτες και τα ανταλλάσσουν με χρήματα. Αναπτύσσεται έτσι ένα δουλεμπόριο παιδιών με σκοπό την καταναγκαστική εργασία ή τη σεξουαλική εκμετάλλευση. Εκτιμάται ότι η εμπορία παιδιών είναι μια «επιχείρηση» με ετήσιο τζίρο ένα δισεκατομμύριο δολάρια και ότι τα θύματα φτάνουν το 1,2 εκατομμύρια παιδιά το χρόνο. Πρόκειται για ένα πραγματικά οικουμενικό πρόβλημα που συνδέει όλες τις χώρες και περιοχές του κόσμου, δημιουργώντας ένα σύνθετο πλέγμα παράνομων μετακινήσεων ανθρώπινων υπάρξεων.

Και βέβαια μία από τις φοβερότερες μορφές «παιδικής εργασίας» είναι η καταναγκαστική επιστράτευση παιδιών, που εξαναγκάζονται να συμμετάσχουν σε πολεμικές συρράξεις. Ένας από τους τομείς που ανησυχούν περισσότερο τους διεθνείς οργανισμούς που ασχολούνται με τα δικαιώματα των παιδιών είναι η εργασία στα ορυχεία. Σύμφωνα με υπολογισμούς στα ορυχεία εργάζονται περίπου ένα εκατομμύριο παιδιά και έφηβοι. Τα περισσότερα από αυτά τα παιδιά εργάζονται σε μικρές βιομηχανίες που δεν έχουν άδεια και τα κατάλληλα μέτρα ασφαλείας.

Ενδεικτικά, το σκηνικό στη Λατινική Αμερική είναι εφιαλτικό. Στη Βραζιλία 7 εκατομμύρια παιδιά αναγκάζονται ή υποχρεώνονται να εργάζονται. Στη Βραζιλία, στην Κολομβία και το Εκουαδόρ ένα ποσοστό 20% των παιδιών ηλικίας 10 με 14 χρόνων, εργάζεται σε σπίτια. Περισσότερα από 2 εκατομμύρια παιδιά ηλικίας 5 με 15 χρόνων εργάζονται σε αγροτικές δουλειές στη Γουατεμάλα, στην Ονδούρα, στην Νικαράγουα και στον Παναμά.

Zara Βραζιλίας, καθεστώς σύγχρονης δουλείας

Στις 16 Αυγούστου 2011, έπειτα από καταγγελία σωματείων στην τηλεοπτική εκπομπή Liga ξεκίνησαν έρευνες για τις συνθήκες εργασίας σε σύγχρονα κάτεργα που παράγουν ρούχα για λογαριασμό της εταιρίας Zara στη Βραζιλία. Στις 17 Αυγούστου, η Υπηρεσία Περιφερειακής Εποπτείας Εργασίας και Απασχόλησης του Σάο Πάολο έκλεισε μια βιοτεχνία που προμήθευε ρούχα την εταιρία Zara, όπου οι εργαζόμενοι εργάζονταν υπό συνθήκες σύγχρονης δουλείας. Οι 15 εργαζόμενοι είχαν εισαχθεί παρανόμως στη Βραζιλία από τη Βολιβία και το Περού και ήταν κλειδωμένοι σε μικρά διαμερίσματα ενώ έραβαν ρούχα για 12-18 ώρες την ημέρα 6-7 μέρες την εβδομάδα. Δε μπορούσαν να βγουν από τα διαμερίσματα χωρίς τη συγκατάθεση του επόπτη και δεν είχαν ζεστό νερό για μπάνιο ούτε αρκετό φαγητό. Οι Βολιβιανοί πληρώνονταν περίπου 1.14 δολάρια για κάθε ρούχο που έραβαν, ενώ η λιανική τιμή στα καταστήματα της Βραζιλίας για το ίδιο ρούχο ήταν περίπου 126 δολάρια (76 ευρώ). Από τα χρήματα που κέρδιζαν πληρωνόταν το ενοίκιο αλλά και το κόστος της μεταφοράς τους από τη Βολιβία στη Βραζιλία. Πολλοί εργάζονταν για 3-4 μήνες μέχρι να ξεπληρώσουν τους δουλέμπορους.

Οι έρευνες συνεχίστηκαν και συνολικά βρέθηκαν 4 βιοτεχνίες με ανάλογες συνθήκες που έραβαν ρούχα για λογαριασμό της Zara. Ο μισθός των εργαζομένων στα σύγχρονα αυτά κάτεργα κυμαινόταν από 156 έως και 290 μηνιαίως όταν ο κατώτατος μισθός στη Βραζιλία είναι 344 δολάρια. Ανάμεσα στους εργαζόμενους βρέθηκε και κορίτσι ηλικίας 14 χρονών! Οι έρευνες συνεχίζονται, ενώ η

εταιρία Zara ήδη βαρύνεται με 52 κατηγορίες για παραβάσεις και έχει τεθεί υπό έρευνα από το Υπουργείο Εργασίας της Βραζιλίας. Η εταιρία Zara, που ανήκει στον όμιλο Inditex, τον μεγαλύτερο όμιλο λιανικής πώλησης ρούχων παγκοσμίως, συνεργάζεται με την εταιρία AHA που είναι υπεύθυνη για τις εταιρίες υπεργολαβίας που συνεργάζονται με την εταιρία Zara. Η Inditex δήλωσε ότι οι κατηγορίες αποτελούν σοβαρή παραβίαση του κώδικα της εταιρίας για τους εξωτερικούς προμηθευτές κι έτσι ρίχνει την ευθύνη στην AHA.

Ο Ineke Zeldenrust της Εκστρατείας για «Καθαρά Ρούχα» στο Άμστερνταμ, δήλωσε ότι τέτοιες υπεργολαβίες είναι συνηθισμένες στη βιομηχανία. «Είναι ευθύνη της Zara να γνωρίζει ποιος φτιάχνει τα ρούχα της», δήλωσε. «Σύμφωνα με τον κώδικα δεοντολογίας που έχουν υπογράψει, είναι υπεύθυνη για οποιονδήποτε εμπλέκεται στην αλυσίδα προμηθειών. Η επιτήρηση είναι δική της ευθύνη.»

Νωρίτερα φέτος, εκατοντάδες εργαζόμενοι λιποθύμισαν σε εργοστάσια υφασμάτων στην Καμπότζη εξαιτίας της υπερβολικής ζέστης, των υπερωριών και της έκθεσής τους σε χημικά, θέτοντας μεγάλες εταιρίες λιανικής πώλησης όπως τις H&M, Marks & Spencer και την Inditex στο προσκήνιο και τους προμηθευτές τους υπό έρευνα.

Τον Ιούλιο, 300 εργαζόμενοι της Ισπανικής εταιρίας Zara διεξήγαγαν πορεία στη Μαδρίτη, διαμαρτυρόμενοι ότι το 80% του κυρίως γυναικείου προσωπικού εργάζονται με συμβάσεις ορισμένου χρόνου (μικρής διάρκειας).

ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΣΜΟΣ

ΟΡΙΣΜΟΣ

Ο καταναλωτισμός είναι όρος που χρησιμοποιείται για να περιγράψει την τάση της δεξίωσης ως προσωπικής ευτυχίας με την απόκτηση υλικών αγαθών και την κατανάλωση, την οποία εξέφρασαν πρώτοι ο Κάρολ Μαρξ και Φορτσταϊν Βεμπλεν. Χρονολογείται από τους ανθρώπινους πολιτισμούς.

Στα οικονομικά ο καταναλωτισμός μπορεί επίσης να αναφέρεται στις οικονομικές πολιτικές που δίνουν έμφαση στην κατανάλωση και την πεποίθηση ότι η ελεύθερη επιλογή των καταναλωτών πρέπει να υπαγορεύει την οικονομική δομή μιας κοινωνίας.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΣΜΟΥ

Παρόλο που ο καταναλωτισμός συνήθως συνδέεται με τον καπιταλισμό και τον δυτικό κόσμο, εντούτοις είναι πολυπολιτισμικός και μη γεωγραφικός, όπως φαίνεται σήμερα π.χ. Στο Τόκυο, τη Σιγκαπούρη, το Χονγκ Κονγκ, τη Τεπέ, το Τέλη Άβια και το Ντουμπαι. Ο καταναλωτισμός με την έννοια της αγοράς και κατανάλωσης υλικών αγαθών πέρα από τις βασικές ανάγκες είναι

όσο παλιός όσο και οι παλαιότεροι πολιτισμοί (π.χ. Αρχαία Αίγυπτος, Βαβυλώνα, Αρχαία Ρώμη).

Από τότε που έκανε την εμφάνιση του ο καταναλωτισμός, πολλοί άνθρωποι και ομάδες αναζητήσαν εναλλακτικούς τρόπους μέσω μιας πιο απλής ζώνης. Αν και ο καταναλωτισμός δεν είναι καινούριο φαινόμενο επεκτάθηκε ευρέως τον 20ο αι. και ιδιαίτερα τις τελευταίες δεκαετίες, υπό την επίδραση του νεοφιλελευθερισμού και της παγκοσμιοποίησης.

ΑΙΤΙΑ

- Η πρόοδος της επιστήμης / η ανάπτυξη της τεχνολογίας
- Η υπερπαραγωγή
- Τα οικονομικοπολιτικά συμφέροντα
- Η άνοδος του βιοτικού επιπέδου
- Ο γρήγορος ρυθμός ζώνης

- Η σεξουαλικές δυσλειτουργίες
- Η μόδα, ο εγωισμός, η επίδειξη κλπ.
- Ο βομβαρδισμός των διαφημίσεων και η δημιουργία ψεύτικων αναγκών
- Ο μιμητισμός
- Η ευκολίες πληρωμής (πχ δόσεις, πιστωτικές κάρτες)
- Η ταύτιση του “έχεαν” με το “είναι”
- Οι ελκυστικές προσφορές/ συσκευασίες.

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

- Παράλογη αύξηση των ανθρώπινων απαντήσεων
- Αλαζονεία, πλεονεξία, απληστία
- Αύξηση της βίας και της εγκληματικότητας
- Πληθωρισμός, ανεργία

- Αλλοτρίωση ανθρώπινων σχέσεων
- Εξάντληση φυσικών πόρων
- Μαζοποίηση του ανθρώπου-Τυποποίηση της συμπεριφοράς
- Καταναλωτική μανία
- Εμπόδια στην πνευματική-ηθική αφύπνιση
- Παθητικοποίηση
- Χειραγώγηση καταναλωτών
- Αδιαφορία ατόμων ως προς τις ουσιαστικές τους ανάγκες

Η ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ

Η σχολική στολή στα σχολεία του εξωτερικού είναι κάτι το συνηθισμένο καθώς στις περισσότερες χώρες στον κόσμο οι στολές είναι υποχρεωτικές. Σε χώρες όπου δεν υπάρχουν στολές και το ντύσιμο είναι πιο άτυπο υπάρχουν κώδικες ένδυσης στους οποίους βασίζονται οι μαθητές για την επιλογή των ρούχων τους. Κάποιες από αυτές τις χώρες είναι οι Η.Π.Α , ο Καναδάς, η Ιταλία και η χώρα μας η οποία δεν έχει κάποιο κανόνα ένδυσης αλλά αφήνει στην κρίση των μαθητών τον τρόπο με τον οποίο θα ντυθούν.

Ενδυμασία μαθητών σε διάφορες χώρες ανά τον κόσμο

Η.Π.Α

Στις Η.Π.Α υπάρχει κανόνας ενδυμασίας, για τα αγόρια προβλέπει παντελόνια με ζώνη ,φανελάκια πόλο, πουκάμισα, σορτσάκια και παπούτσια αθλητικά ή πάνινα.

Για τα κορίτσια υπάρχουν περισσότερες επιλογές αλλά πιο αυστηρές καθώς πρέπει να. Είναι σεμνό το ντύσιμό τους. οι επιλογές ποικίλουν αναλόγως το σχολειό στο οποίο φοιτούν. Οι φούστες και τα παντελόνια πρέπει να έχουν ένα συγκεκριμένο μήκος και τα σορτσάκια δεν επιτρέπονται σε όλα τα σχολειά.

ΚΑΝΑΔΑΣ

Στον Καναδά τα περισσότερα δημόσια σχολεία δεν απαιτούν από τους μαθητές τους να φορούν στολές αλλά περιλαμβάνουν αυστηρούς κανόνες για το προκλητικό ντύσιμο. Το 1990 η καθολική εκκλησία έδωσε αυστηρή εντολή να υπάρξει στολή.(πουκάμισα, γραβάτες για τα αγόρια και φούστες για τα κορίτσια).

ΙΤΑΛΙΑ

Στην Ιταλία οι στολές στα σχολεία είναι σπάνιες καθώς συνδέονται με την εποχή του Μουσολίνι όπου είχαν παιδιά σε φασιστικά κινήματα και έπρεπε να φορούν στολές εντός και εκτός σχολείου. Ωστόσο μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του 1960.

ΑΓΓΛΙΑ

Σε αντίθεση στην Αγγλία οι σχολικές στολές εισήχθησαν για πρώτη φορά στα σχολεία κατά την διάρκεια της

βασιλείας του βασιλιά Henry VIII. Η στολή τους αποτελείτο από ένα παλτό σε στυλ μπουφάν χρώματος μπλε καθώς συμβόλιζε την ταπεινοφροσύνη των παιδιών.

Το 1870 εισήχθη η δωρεάν πρωτοβάθμια εκπαίδευση για όλα τα παιδιά. Εκείνη την περίοδο τα αγόρια φορούσαν κοντά παντελόνια και σακάκια μέχρι περίπου την ηλικία των 14 και στην συνέχεια μακρύ παντελόνι. Τα κορίτσια φορούσαν μπλούζες, πουκάμισα, φορέματα και ποδιά, προς τις αρχές του 20^{ου} αιώνα ήρθαν τα gymslips, φορέματα τα οποία φοριόντουσαν πάνω από πουκάμισα και με σορτσάκι από μέσα ώστε να είναι πιο άνετες οι κοπέλες.

ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ

H

Νέα Ζηλανδία έχει ακολουθήσει το Βρετανικό σύστημα στις σχολικές στολές. Οι μεγαλύτεροι μαθητές έχουν το δικαίωμα να μην φορούν την ομοιόμορφη στολή του σχολείου. Κατά την διάρκεια της δεκαετίας του 1980 και του 1990 άρχισε να υπερισχύει η τάση για την αντικατάσταση της παραδοσιακής στολής με πιο «μοντέρνες» επιλογές. Όμως η τάση αυτή φαίνεται να έχει αντιστραφεί καθώς τα τελευταία χρόνια ένας μικρός αριθμός σχολείων δεν έχουν στολές.

Κάποια σχολεία παρέχουν την δυνατότητα για φούστες ή παντελόνια για τα κορίτσια και παντελόνια και σορτς για τα αγόρια.

ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Επίσης η Ιρλανδία έχει ακολουθήσει το βρετανικό ύφος στις σχολικές στολές. Παρόλα αυτά το πόλο και τα σακάκια φαίνεται να μην είναι τόσο δημοφιλές όσο στο Ηνωμένο Βασίλειο ενώ οι φούστες των κοριτσιών μεσαίου μήκους είναι πιο συνηθισμένες στην Ιρλανδία. Στην Νιγηρία οι μαθητές πρέπει να φορούν στολή για την πρόσβαση τους στα σχολεία.

Ακόμη οι οικογένειες που δεν αντέχουν οικονομικά να αγοράσουν στολή υπάρχουν προγράμματα που το κράτος διανέμει στολές στις φτωχότερες οικογένειες. Η Βόρεια Ιρλανδία υποστηρίζει τις φτωχότερες οικογένειες αφού τις υποχρεώνει να πληρώνουν μόνο 35 λίρες με πρωτοβάθμια επιδόματα .Αυτό το κάνουν οι αρμόδιοι τοπικής παιδείας και τα Συμβούλια κυρίως για γονείς που παίρνουν το επίδομα.

ΠΑΚΙΣΤΑΝ

Λόγω της ιστορίας , στο Πακιστάν , οι μαθητές των ιδιωτικών σχολείων αλλά και των δημοσίων είναι υποχρεωμένοι να φορούν στολή. Η στολή αυτή είναι διαφορετική ανάμεσα στα κορίτσια και στα αγόρια. Τα αγόρια φορούν κυρίως παντελόνι και πουκάμισο ενώ τα κορίτσια φορούν ένα φόρεμα ή μια φούστα σε νεαρή ηλικία ενώ το παραδοσιακό “sholar Kawiz” μετά τα 12. Παρά το γεγονός ότι αυτός ο νόμος στο Πακιστάν εφαρμόζεται αυστηρά τα παιδιά μεγαλύτερης ηλικίας .

Μπορούν να φορούν τα αγόρια χαμηλά χρωματιστά τζιν αντί για παντελόνια και τα κορίτσια και οι γυναίκες μπορούν να φορούν μαντήλια . Αν όμως φορούν μόνο τα καθημερινά τους ρούχα μπορεί να υποστούν κάποιο πρόστιμο , το παιδί να αποβληθεί από το σχολείο ή ακόμη και να αντιμετωπίσει λεκτική και σωματική τιμωρία . Μερικά από τα σχολεία στο Πακιστάν παρέχουν στα παιδιά μια μέρα που μπορούν να φορούν «χρωματιστά ρούχα» δηλαδή ότι φορούν καθημερινά ενώ άλλα υποχρεώνουν τους μαθητές να φορούν συνεχώς τη στολή του σχολείου τους.

ΓΚΑΝΑ

Όλα τα παιδιά στη Γκάνα θα πρέπει να φορούν αναγκαστικά στολή στο σχολείο τους. Μάλιστα πρόσφατα έχουν δημιουργηθεί προγράμματα από τα οποία φτωχές οικογένειες επιδοτούνται ώστε να εισπράττουν χρήματα και να καταφέρουν να μορφωθούν. Αυτή η πολιτική είναι μέρος ενός προγράμματος που θεσμοθετήθηκε από την κυβέρνηση για να παρέχει εισόδημα στα παιδιά που φορούν σχολική στολή και είναι σε μειονεκτική θέση.

ΙΝΔΙΑ

Τα σχολεία στην Ινδία είναι σχεδόν όλα καθολικά από το βασικό ως το πιο υψηλό επίπεδο μόρφωσης. Οι στολές των αγοριών των Ινδιών αποτελούνται από ανοιχτόχρωμο πουκάμισο και μακρύ σκούρο παντελόνι. Οι στολές των κοριτσιών αποτελούνται συχνά από πουκάμισο και φούστα. Βέβαια υπάρχουν και κάποια σχολεία που είναι αποκλειστικά και μόνο για κορίτσια. Ορισμένες σχολές απαιτούν από τους μαθητές τους να φορούν γραβάτα κυρίως αυτές που λειτουργούν από ιεραποστόλους. Η Ινδική Κυβέρνηση έβγαλε ως πολιτική απόφαση να μην απαγορευτούν τα αθλήματα και τα θρησκευτικά σύμβολα από τα σχολεία. Μερικοί Μουσουλμάνοι άνδρες φορούν ένα τουρμπάνι εκτός από τη σχολική στολή ενώ τα κορίτσια φορούν ένα πέπλο.

ΒΡΑΖΙΛΙΑ

Στην Βραζιλία Τα ιδιωτικά σχολεία αναγκάζουν τους μαθητές τους να φορούν στολές, με μερικές εξαιρέσεις στο λύκειο. Τα δημόσια σχολεία συνήθως δεν αναγκάζουν τους μαθητές να φορούν στολές, λόγω του χαμηλού εισοδήματος του πληθυσμού τους, ωστόσο μπορεί να έχουν μία. Γενικά, οι στολές αποτελούνται από ένα μπλε παντελόνι και ένα άσπρο μπλουζάκι με το σύμβολο του σχολείου τυπωμένο ή κεντημένο πάνω του. Μερικά σχολεία επιβάλλουν ειδικά χρώματα στα παπούτσια, όπως το μαύρο ή το άσπρο. και σε μερικά λύκεια δίνουν την δυνατότητα στους μαθητές τους να φορούν τζιν. Τα σχολεία προσπαθούν να οριοθετήσουν τη χρήση άλλων τύπων ενδυμάτων ως μία προσπάθεια να μειώσουν τον καταναλωτισμό μεταξύ των μαθητών.

ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ

Οι λευκές μπλούζες εργασίας είναι οι πιο ευρέως γνωστές σχολικές στολές στα δημόσια σχολεία στην Αργεντινή. Αυτό φαίνεται να είναι μία αντανάκλαση από την Ιταλική επιρροή, όταν η Αργεντινή ήταν ένας από τους κύριους προορισμούς για τους Ιταλούς μετανάστες στα τέλη του 19ου αιώνα και στις αρχές του 20ού αιώνα. Αρκετές Ευρωπαϊκές χώρες στα τέλη του 19ου αιώνα, ιδιαίτερα η Γαλλία και η Ιταλία, εισήγαγαν τις μπλούζες εργασίας ως σχολική ενδυμασία. Αυτοί το είδαν σαν ένα δρόμο που καλύπτει τις διαφορές στην ενδυμασία των παιδιών, ώστε τα φτωχά παιδιά να μην ντρέπονται από το φτωχό τους ντύσιμο. Στα δημόσια σχολεία τα παιδιά δεν είναι αναγκασμένα να φοράνε επίσημες στολές με αποτέλεσμα να φορούν δικά τους ρούχα κάτω από τις μπλούζες εργασίας τους. Ωστόσο, πολλά ιδιωτικά σχολεία έχουν επίσημες σχολικές στολές και μάλιστα πολλά από αυτά έχουν υιοθετήσει στολές αγγλικού στιλ.

ΚΟΥΒΑ

Οι σχολικές στολές είναι συνηθισμένες στην Κούβα. Όλοι οι μαθητές ανεξαρτήτως ηλικίας ή φύλου φορούν σχολικές στολές με το χρώμα που υποδηλώνουν τον βαθμό του επιπέδου τους. Τα παιδιά φορούν επίσης κασκόλ σαν μέλη του κουβανικού οργανισμού πρωτοπόρων νέων.

ΕΛΛΑΔΑ

Στην Ελλάδα μας η ποδιά ήταν το κατεξοχήν υποχρεωτικό ρούχο για τις νεαρές έφηβες, σε μπλε συνήθως χρώμα, ενώ τα αγόρια βολεύονταν με καθωσπρέπει παντελονάκια. Η μπλε σχολική ποδιά χρόνια ολόκληρα στο παρελθόν μαρτυρούσε την ιδιότητα του μαθητή, υπηρετούσε την ομοιομορφία των μελών της μαθητικής κοινότητας, κατά ορισμένες απόψεις και την συνοχή της. Τις ποδιές τις αγόραζαν οι περισσότεροι από βιοτεχνίες και άλλοι από τα μεγάλα καταστήματα της Αθήνας. Αφοί Λαμπρόπουλοι, Δραγώνας, Μινιόν. Οι έχοντες και κατέχοντες φορούσαν Tseklenis, που κόστιζαν τα διπλά χρήματα και τις οποίες φορούσαν 5-6 παιδιά σε όλο το σχολείο. Φυσικά στα ιδιωτικά ήταν must. Κάθε χρόνο έβγαζε και καινούρια σχέδια. Άλλοτε με κουκούλα άλλοτε χωρίς, πότε με κρικάρια ή με θέση για ομπρελίτσα (!!), με θέσεις για μολύβια ή με σούρα στην μέση.

Τα αγόρια κατά την δεκαετία του '50 ήταν αναγκασμένα να φορούν καπέλα τα οποία ονόμαζαν “κουκουβάγιες” λόγω του λογότυπου που βρισκόταν επάνω. Παρ’ όλα αυτά το 1982 καταργήθηκε η σχολική ποδιά ως ένδειξη εκδημοκρατισμού, πλουραλισμού, ελευθερίας στην ανάπτυξη της

προσωπικότητας. και οι μαθητές άφησαν με μεγάλη ευκολία την μπλε στολή πίσω τους. Πολλοί από αυτούς δήλωναν ανακουφισμένοι γιατί υποστήριζαν ότι φορώντας την στολή ασφυκτιούσαν. Τα τελευταία χρόνια «άνοιξε» η συζήτηση για την επαναφορά με διαφορετική ένταση κάθε φορά ποτέ όμως μέχρι σήμερα δεν έγινε κάποια σχετική ενέργεια.

το 1980 έγινε έρευνα σε μια εφημερίδα της εποχής που έδειχνε το κόστος των στολών π.χ. του νηπιαγωγείου οι στολές αρχίζουν από 395δρχ έως 495δρχ και στις 500δρχ του τσεκλένη, του δημοτικού 485δρχ μέχρι 970δρχ οι μοντέρνες ποδιές του τσεκλενη, του γυμνασίου αρχίζουν από 695δρχ έως 735δρχ οι απλές και φτάνουν μέχρι 1.050δρχ ή 1.450δρχ του τσεκλένη. Όπως δείχνει η έρευνα όσο ανεβαίνει η τάξη τόσο αυξάνεται και το χρηματικό ποσό με εξαίρεση τις στολές του τσεκλενη.

Υπήρξαν θλιβερές περιπτώσεις που τα παιδιά δεν χρήματα να αγοράσουν παπούτσια και αναγκάζονταν να πηγαίνουν σχολείο ξυπόλυτα.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΤΟΛΗ

Η μαθητική στολή είναι ένα ειδικό ένδυμα - ένα σύνολο τυποποιημένων ρούχων - το οποίο χρησιμοποιείται σε εκπαιδευτικά ιδρύματα. Ιδιαίτερα και σήμερα όλα τα κολέγια της [Οξφόρδης](#) - περισσότερα από είκοσι - κάνουν χρήση της μαθητικής στολής. Χρησιμοποιείται συνήθως στα σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης αρκετών χωρών. Οι στολές των αγοριών συνήθως αποτελούνται από μαύρα μακριά ή κοντά παντελόνια και ανοιχτόχρωμα μπλουζάκια, τις περισσότερες φορές με γραβάτα. Των κοριτσιών από την άλλη διαφέρουν από περιοχή σε περιοχή και από τα διάφορα σχολικά συστήματα, αλλά τυπικά περιλαμβάνουν ένα φόρεμα είτε με μπλουζάκι είτε με παντελόνες είτε με ποδιές. Ωστόσο κάποιες χώρες επιτρέπουν στα κορίτσια να φορούν παντελόνια. Η χρήση της ζακέτας και για τα δύο φύλα είναι συχνό, ειδικά σε χώρες όπου οι θερμοκρασίες είναι χαμηλές. Ενώ κάποιες χώρες έχουν στολές που είναι ίδιες σε όλα τα σχολεία, κάποιες άλλες έχουν ξεχωριστή για το κάθε σχολείο, με διάφορα χρώματα και το σήμα του σχολείου.

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΜΑΘΗΤΡΙΑ:

Παπαδοπούλου Δέσποινα

ΜΑΘΗΤΕΣ:

Βάκα Ευαγγελία
Ηλιάδου Σταματία
Σιδερά Αθανασία
Καλλιαντζή Ευαγγελία
Βαμβακούλα Χρύσα
Κατσικόρης Γιάννης
Πέννα Ελένη
Ματσιώζη Μαρία
Πάντιου Παναγιώτα
Κυριακούδη Χριστίνα
Μελίτου Ελένη
Τάσιου Γεωργία
Τσίτα Κατερίνα
Μανταρλή Μάγδα
Γκάλιος Χρήστος